

Некролог Львівської провінції: Грудень

9 грудня

DE VOCHT JOSEF - ДЕ ВОХТ ЙОСИФ народився 29 грудня 1881 року в м. Turnhout, Бельгія. Отримавши середню освіту Йосиф вступив до епархіальної семінарії, після закінчення якої 7 квітня 1907 р. отримав священичі свячення. Невідомо де саме розпочав свою священичу діяльність. 1911 р. отець Йосиф вступає до редемптористів, 2 лютого 1912 р. розпочинає новіціат, а через рік, 2 лютого 1913 р., складає перші обіти. В часі першої світової війни отець Йосиф був військовим капеланом, отримавши офіцерське звання. Вічні обіти, правдоподібно, склав 2 лютого 1916 р. В червні 1922 р. отець їде до Галичини, у Збоїсках вивчає мову та обряд. З листопада 1923 р. о. Йосиф призначений до Станіславова як настоятель спільноти. В кінці 20-х рр. він також є дорадником віце-протоігумена та його секретарем. 1927 р. отець купує новий дім і розбудовує під монастир. У кінці 1930 р. переїхав до Голоска як префект II-го новіціату, де залишився до початку липня 1931 р. А тоді виїхав до Тернополя, як настоятель новоствореної спільноти. В травні 1933 р. о. Йосифа Схрейверса призначили протоігуменом бельгійської провінції, а на його місце віце-протоігумена, 21 червня, отець-архимандрит призначив о. Йосифа де Вохта. Наступного місяця отець Йосиф переїхав до голосківського монастиря як резиденції віце-протоігумена. З серпня 1936 р. до травня 1937 р. отець є також настоятелем у Станіславові, а опісля очолює новостворену спільноту у Львові, засновуючи монастир св. Климентія. У жовтні 1939 р. о. Йосиф дозволив усім бельгійцям виїхати до Бельгії, а сам залишився в Галичині. В часі німецької окупації відновлює ювенат та новіціат. 1945 році митр. Йосиф призначив його своїм заступником на випадок свого арешту. Радянська влада Львова намагалась вислати отця як іноземця, однак йому вдавалось продовжити побут у Союзі. 1946 р. монастир у Львові зліквідували, о. Йосиф із місцевою спільнотою переїхав до Голоска, а після ліквідації й цього монастиря 17 жовтня 1948 р., його вивезли до Унева. 15 грудня отця викликали до Львова й наказали покинути кордони Радянського Союзу. Наступного дня отець потягом виїхав через Чоп до Чехословаччини, а опісля – до Брюсселя, куди прибув 23 грудня. Повернувшись, о. Йосиф описав усю ситуацію, яка склалась із віце-провінцією і Церквою та на початку 1949 р. виїхав до Рима, щоб усе представити отцю-архимандриту. Згодом отець Йосиф повернувся і служив у Брюсселі, де й помер 9 грудня 1956 року на 75-му році життя, 43-му році від перших обітів, 40-му році від вічних обітів та 49-му році священства.